

Спека

Анатолій Костецький

Я поливаю наш садок,
мов я — прозорий дощик,
і спрагли ротики квіток
радіють краплі кожній.

А в небі синьому ніде
немає ані хмарки,
такий гарячий нині день,
що навіть лісу жарко.

Ліщині хочеться води,
і травам хочеться води,
і навіть вітру в лободі
страшенно хочеться води,
струмочок майже не тече,
прив'яло листя в липи...

От став би
справжнім я дощем —
тоді усе полив би!